

dere rådigheden, hvis personer, der modtager hjælp, undlader at give meddelelse til kommunen om sygdom i tilfælde af, at de er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Sanktioner

Det foreslås videre, at de gældende sanktionsregler suppleres med en adgang til over en periode at nedsætte hjælpen til personer, der modtager kontanthjælp med satserne for personer over 25 år, og som uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller uden rimelig grund afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger hos personen selv og hos dennes ægtefælle. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 20 uger ved undladelser eller afslag to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder svarende til de gældende regler efter § 38 a i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse af hjælpen hos personer, der kun har ledighed som problem.

De, der modtager hjælp med satserne for personer over 25 år, og som derfor er omfattet af de nye sanktionsregler, er alle personer over 25 år og personer under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet eller er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge. Sanktionsreglerne gælder også ægtefæller til denne persongruppe.

Øvrige kontant- og starthjælpsmodtagere omfattes ikke af de nye sanktionsregler. Det betyder også, at de personer, der modtager hjælp med satserne for de over 25 årige, og som er gift med eller samlevende med en person, der modtager starthjælp eller introduktionsydelse efter integrationsloven, er undtaget.

De gældende regler om sanktioner i §§ 39 og 41 i lov om aktiv socialpolitik gælder uændret. Efter § 39 kan hjælpen nedsættes, hvis personen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Hjælpen nedsættes forholdsmæssigt svarende til det antal timer, som den pågældende er udeblevet. Efter § 41 ophører hjælpen, hvis ansøgeren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består. Hjælpen ophører endvidere, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund gentagne gange afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning og

udeblivelsen har så betydeligt omfang, at fraværet kan ligestilles med afvisning af tilbudet.

En beskæftigelsesfremmende foranstaltning skal være rimelig og skal kunne forbedre mulighederne for at få arbejde. Det vil almindeligvis være en betingelse for at stoppe hjælpen, at foranstaltningen har et omfang, så den er et reelt alternativ til passiv forsørgelse. Heri ligger, at et tilbud af ganske få timers varighed pr. uge eller udeblivelse fra en samtale normalt ikke kan begrunde, at hjælpen ophører. Det er en betingelse, at der er et åbent tilbud.

Refusion

Endelig foreslås, at det kan få konsekvenser for refusionen til kommunerne, hvis der ikke sker en sygeopfølgning.

Det foreslås, at der ikke ydes refusion til kommunen, hvis den ikke foretager en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning, udarbejder en plan, eller foretager opfølgning efter planen efter lovforslagets § 2, nr. 1, for personer, der modtager kontant- eller starthjælp. Det er en forudsætning, at den manglende vurdering og opfølgning kan tilregnes kommunen.

Kommunen skal kunne dokumentere, at den har foretaget en vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan og fulgt op på en eventuel plan. Det skal således være anført i den enkelte kontant- eller starthjælpsmodtagers sag, at der er foretaget en vurdering.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. konsekvenserne af kommunens manglende vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 20, i lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad 8. Ændrede refusionssatser for udgifter til kontanthjælp mv. [§ 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 19 og 21]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 7.6), at kommunerne skal belønnes for en aktiv indsats. Derfor bliver refusionssatserne for forsørgelsesudgifter ændret, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp og starthjælp under aktivering, revalideringsydelse og løntilskud under løntilskudsjob – refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. I dag er refusionssatsen som hovedregel 50 pct. både i aktive og passive perioder. Denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2006. Der vil blive fulgt op på, om de ændrede refusionssatser i tilstrækkelig grad understøtter en aktiv kvalificeret indsats i kommunerne.